

Mishima o com defensar la música en català

La banda barcelonina va actuar ahir a la nit al Poble Espanyol de Montjuïc dins del Cruïlla XXS

Mishima al Cruïlla XXS | Xavi Torrent

En el marc del Cruïlla XXS, el quintet barceloní **Mishima** va presentar ahir el seu novè àlbum, *L'aigua clara* (The Rest Is Silence, 2022). El pati principal del Poble Espanyol de Montjuïc acollia centenars de seguidors disposats a escoltar els clàssics de la banda i les noves cançons. Un bon exemple n'és la primera d'aquest nou disc i que també va obrir la nit, "El gran lladre", que parla tant d'estimar com de l'avorriment i cita en el vers el títol del disc.

La primera secció de clàssics va arrencar amb "La vella ferida", cançó que obria el disc de 2012 *L'amor feliç* (Warner / The Rest Is Silence, 2012), però no va ser fins a "Cert, clar i breu" en què es va poder sentir la primera corejada multitudinària. Precisament, més endavant del concert, la banda es va referir a aquesta cançó per a fer notar com se'ls feia estrany cantar en català "t'estimo" quan la forma anglesa "I love you" és a tot arreu. Des d'aleshores, deia Carabén, que no ha escoltat moltes cançons que cantin "t'estimo" perquè suposa que als catalans els costa dir-ho. Amb aquesta anècdota com a fil conductor, va ser el moment de reivindicació: "ens estan atacant la llengua i és el moment de defensar-la amb les ungles i les dents".

David Carabén té un gran talent a l'hora de fer lletres que connecten amb les generacions que ara tenen quaranta i cinquanta anys, però alhora **Mishima** ha sabut envoltar-se de músics més joves, com les primeres incorporacions de Xavi Caparrós al baix i Alfons Serra a la bateria i el suport en aquesta gira de dos músics bregats en l'acompanyament com el teclista Bernat

Sánchez (**Eric Fuentes, Enric Montefusco**) i la violoncel·lista Núria Maynou (**Joan Dausà, Estúpida Erikah**). Maynou va entrar a la cinquena cançó "S'haurà de fer de nit", del disc *Ara i res* (The Rest Is Silence, 2017) i també va tenir un paper protagonista en peces de l'últim treball com "Por de mi" -amb un passatge instrumental que tant pot tenir de misteriós com de sinistre- i "Menteix la primavera" -una de les cançons més interactives del seu repertori. Aquest darrer tema remet a una imatge de musical com *Els paraigües de Cherbourg*, però on els carrers humits són els de Barcelona.

Mishima al Cruïlla XXS Foto: Xavi Torrent

Hi va haver cançons del nou àlbum que van sonar a variacions **Mishima**, com si variant la lletra i l'harmonia es mantingués el so característic de la banda, com passa a "Sé que ets tu". El reconeixement amb el públic va tenir altres punts àlgids com "Tornaràs a tremolar", del disc *Ordre i aventura* (The Rest Is Silence, 2010); "La forma d'un sentit" -amb el "*tu també has volgut ser una cançó corejadíssima*"; "La tarda esclata" -amb el "*no ens necessitem però ens tenim*"- i "Mai més" i el seu lema "*amor no em facis treballar*". Finalment, va tancar el concert "L'olor de la nit" i el seu lema "*follem*", amb el qual Carabén va agrair al públic el seguiment durant més de vint anys.

L'hora dels bisos va arribar amb "Mia Khalifa" i "El llibre de l'amor", però el veritable final del concert va arribar amb "Un tros de fang" i la presentació de la banda, on es van posar tots els pensaments i força cap al teclista habitual, Marc Lloret, absent per motius de salut.